

Dette er jo teoretisk, principielt ubetinget rigtigt, men i det foreliggende Tilfælde synes jeg ikke, at denne rigtige Teori kan finde Anvendelse. Jeg ser paa dette, som man her bør ofre paa Færøerne — jeg kom til straks at sige „bør“, det er nemlig min Mening, at man virkelig bør ofre saa meget —, under ganske samme Synspunkt, som paa de mangfoldige Gange, der af Statskassen er bragt Ofre for andre Dele af Nationen, der har været i en til en vis Grad lignende Situation som Færingerne, nemlig den, at de absolut ikke selv alene kunde udføre de Arbejder, der skulde til for at hjælpe dem i den økonomiske Fremvækst, som der i øvrigt var alle personelle Betingelser for. Jeg tænker her særlig paa, hvad der ogsaa er berørt fra anden Side, jeg tror af den højtærede Trafikminister, nemlig paa, hvad der ofte er ofret paa Havneanlæg, som ikke kunde tænkes at blive rentable, i alt Fald ikke i en nær Fremtid, men som indirekte vilde gavne Befolkningen saa meget, at man mente at burde bringe disse Ofre. Jeg vil nævne en anden Sag, som har min ganske særlige Interesse — deraf kan man slutte, at det ikke er af Misundelse, jeg nævner det —, nemlig den jydskes Hedesag. Til det jydskes Hedeselskab er der jo lige fra Begyndelsen og nu i en lang Aarrække stadig af Statskassen ydet Tilskud. En Del Aar har man ydet omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Nu er Tilskuddet noget nedsat efter Sparekommissionens Betænkning til stor Beklagelse for mange, bl. a. for mig. Det er store Summer, man har ydet der, uagtet man var paa det rene med, at de ikke i Hast kunde komme ind igen. Naar man har færdedes noget derovre, baade før de store Arbejder, hvortil Bevillingerne er ydede, begyndte, og nu i den seneste Tid, vil man vistnok have faaet Syn for Sagn for, hvor uhyre meget der er opnaaet derigennem, og for, at det indirekte har langt mere end betalt sig. I denne Forbindelse kan jeg ogsaa nævne de mange Steder, hvor Staten har anvendt betydeligt paa Anlæg af Jernbaner, som ikke kunde ventes at ville forrente sig, til Befolkningens Opkomst. Jeg tænker her ganske særligt paa en bestemt Slags Jernbaner, Mergelbanerne, som man hjalp paa forskellige

Maader, ogsaa med Laan, og senere har det vist sig nødvendigt at eftergive Laanene. Vi har ogsaa her i Tinget for ikke mange Aar siden haft Forslag fremme om Eftergivelse af en lang Række af Laan til Havneanlæg, fordi den paagældende Befolkning, hvem Havneanlægene gavtede i høj Grad i dens Arbejde for Opkomst, ikke kunde skaffe Pengene til Veje. Det har jeg ment var fuldstændig rigtigt, og den Slags Ofre har faaet min Stemme. Fra det Synspunkt synes jeg, at man ogsaa bør se det her foreliggende Forhold. Hvis man yder et Laan og, naar Tiden kommer, maa eftergive det, saa forekommer det mig, at der ligger noget i Retning af en Demoralisering deri. Det er langt bedre at yde den Gave, man vil, saaledes at Forholdet er rent og klart, og saa finde sig i, at Staten tager det Tab, der maa til. I dette Tilfælde vil jeg ganske særligt overfor, hvad der er gjort gældende, fremføre den Bemærkning, at det forekommer mig, at de Betænkninger, der foreligger fra Færøerne, og hvori der har været gjort Betæneligheder gældende med Hensyn til, om de kunde bidrage mere end noget vist, som de var vis paa i Forvejen, i høj Grad har vist, at der er den størst mulige Offervillighed fra Færøernes Side. Jeg synes ikke, man faar Indtryk af, at de har villet søge at slippe billigst muligt; det synes rent og klart, at de vil ofre alt, hvad de paa nogen Maade kan; Betænelighederne er i højere Grad Tegn paa en vis Ærlighed; de vil ikke love noget, som de ikke er vis paa ogsaa at kunne holde. Det er kun en Grund mere til at yde denne Bevilling. Det forekommer mig, at i et Tilfælde som dette er det rigtigst, at det er Staten, der tager Risikoen. Hvor sløjt det end er med Finanserne, saa er Staten dog i Stand dertil. De Summer, der her er Tale om, er dog ikke saa store, at de kan være egentlig faretruende for Staten. Og naar Staten kan bære Risikoen, saa maa det være rigtigt, at den bærer den; saa maa de andre tilsvare, hvad de kan.

Naar det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) særlig nævnte Vejanlægget ved Skopen, saa havde det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at det er stærkt gjort gældende, at det var Prisstigningen, der